

Lehnjakovi jezovi so usmerjali tok reke na mlinska korita, v katerih se je vrtelo več mlinskih koles. Ker je bilo vode dovolj, so bila vsa kolesa podlivna ali na t. i. *spodnjo vodo*. Danes o nekoč razširjenem mlinarstvu pričajo le nekateri zavrženi mlinski kamni.

V zgornjem toku reka teče v kanjonu, ki je ponekod globok od 15 do 25 metrov. V tem delu je bila reka pitna še vse do konca šestdesetih let 20. stoletja.

Pogled na Zagradec s cerkvijo.

V levem spodnjem kotu so ostanki zapornic vodnih korit mlina v Grintovcu. Na območju Zagradca, Brega, Grintovca in Drašče vasi je do druge svetovne vojne Krka poganjala 8 mlinov, 3 žage, 1 stope in 1 kovačijo.

V slikovitem kanjonu reke je deloval mlin, ki so mu domačini rekli *pri Malenskih*. Poleg mlina je Krka poganjala tudi žago. V mlinu so prenehali mleti l. 1968.

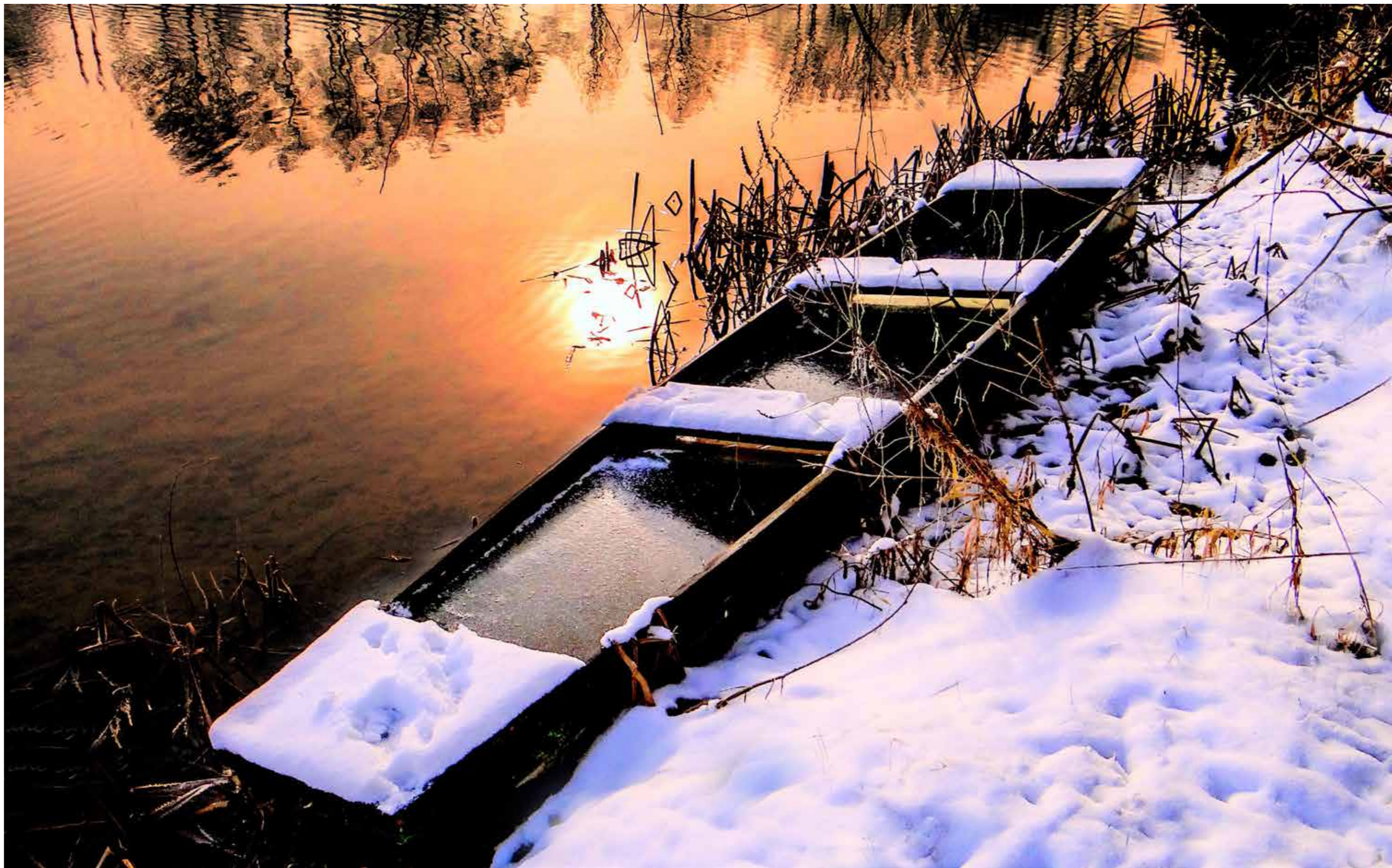

Slikovite lege naselij in posameznih domačij
ob zgornjem toku reke Krke. Marinča vas
in Stranska vas (na manjši fotografiji).

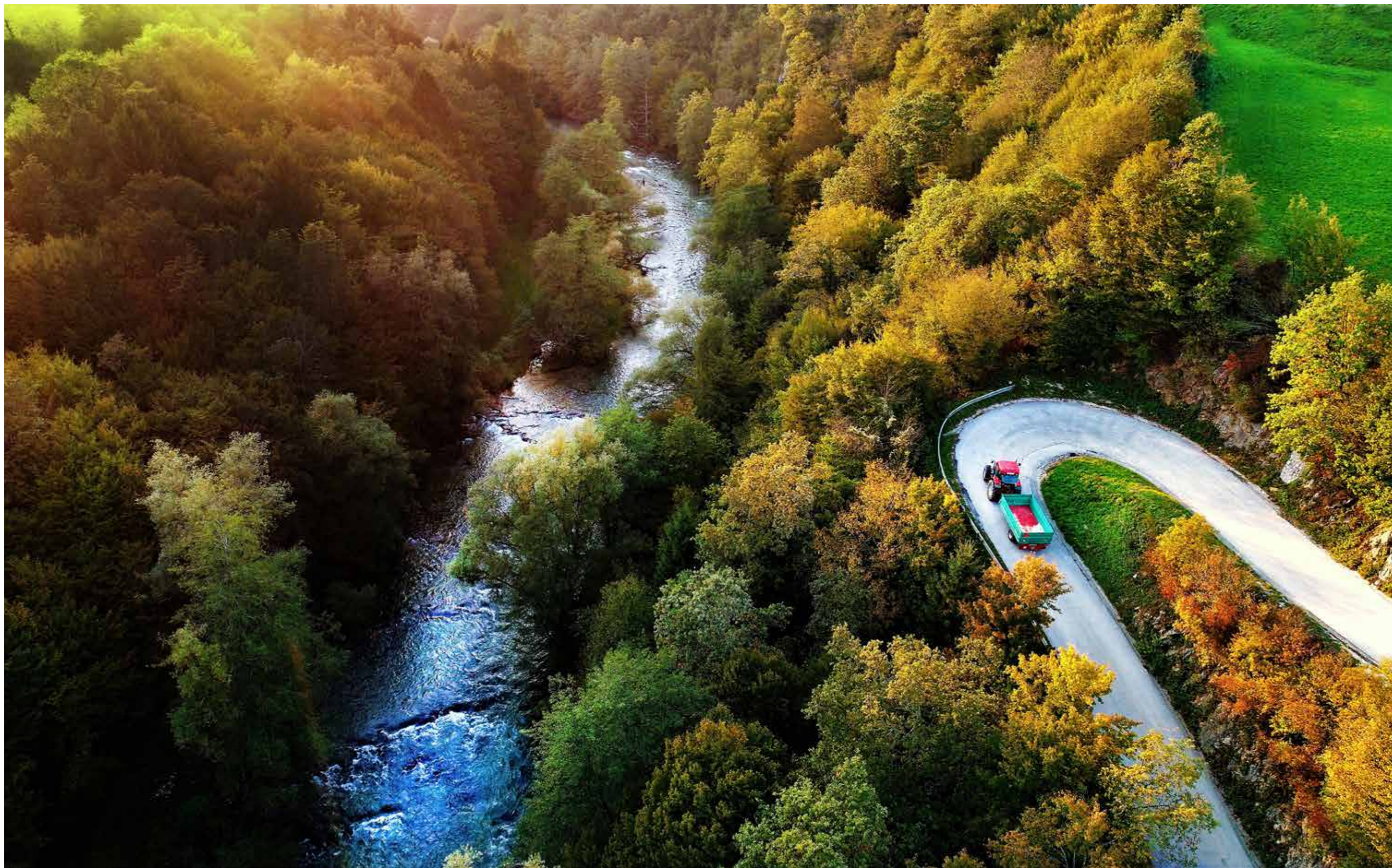

Na mirnih predelih reke se za ribolov in prevoz z brega na breg uporabljajo stabilni čolni z ravnim dnom. Konstrukcija čolna je rezultat dolgoletnih izkušenj življenja z reko.

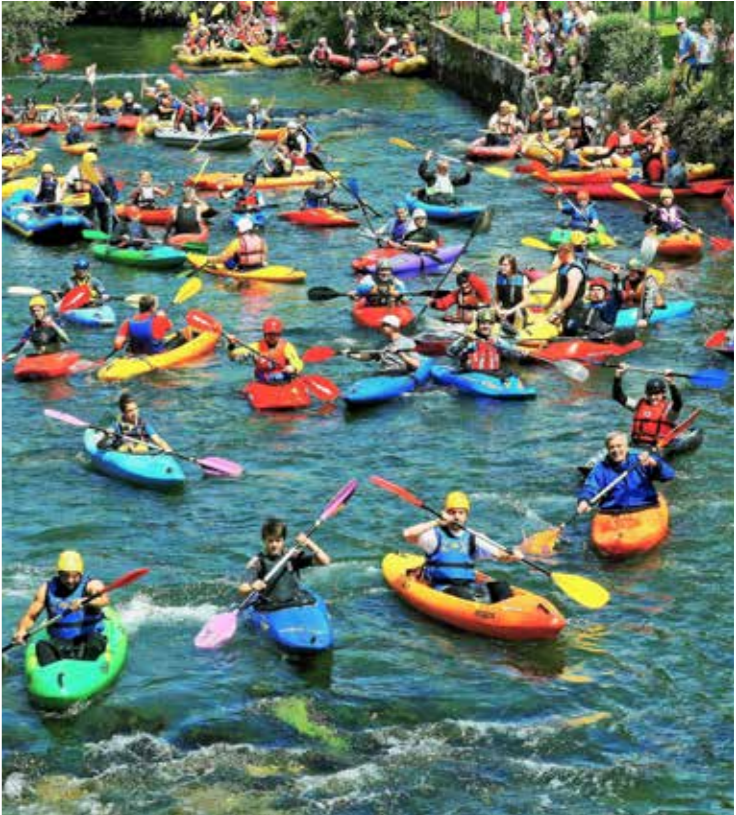
Cesta proti Šmihelu pri Žužemberku se najprej strmo spusti do reke, ki jo premošča most, potem pa se spet strmo vzpne v nasprotni breg.

Središče doline zgornje Krke je Žužemberk z gradom, ki je bil porušen med drugo svetovno vojno in ga postopoma obnavljajo. Na večji sliki je le eden od neštetič motivov slikovite pokrajine na levem in desnem bregu reke Krke in v njenem zgornjem toku.

Poleg ribolova in poletnega kopanja ponuja Krka izjemne možnosti za spuste s kajaki in kanuji ter drugimi plovili. Poletni spust po Krki je postal že tradicionalen in na njem se zbere tudi okoli 300 plovil.

Mnogi, ki se ob reki Krki peljejo po stari cesti iz Ivančne Gorice proti Žužemberku in Dvoru, se ustavijo v gostišču Na Pajčni v Malih Rebrcah. Globoko pod gostiščem teče v kanjonu reka Krka.

